

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

Garbovicianu
 S. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Țașcă.

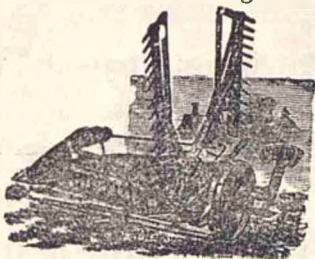
SUMARUL: Th. D. Speranția, Eu sunt Soldat.—G. Coșbuc, Un emigrant.—Petru Roșetti Bălănescu, Despre Albinărit. — In jurul modificării programei școlilor normale de învățători și învățătoare. — N. I. Moga, Prețesc-o-și și-și îngrijește sătene comorile cu carul Dumnoșeiu te-a hărăzit. — Ion Georgescu, Lucerna. — V. S. Moga, A repetă un lucru bun este tot-deauna folositor.—Gh. D. Belinschi, Societățile pentru apărarea pasărilor folositoare.—Pr. I. Apostoleanu, O scrisoare. — Irimia Popescu, Corespondența Medicală — De la sate. — Societăți economice la sate. — Lista completă a tragerilor Loteriei «Caritas» din Bucuresci. — Mulțumiri. — Poșta redacției. — O invențiune importantă. — Virsta găscii. — *Ilustrațiuni:* Albințele în stupuri.—Mihaiu Viteazul și Căliul. — Mihaiu Viteazul călare se repede în șirurile dușmanilor, poruncind armatelor sale să-l urmeze. — Barză; Rîndunică.

SOCIETATE ÎN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

București

Strada Smârdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-lor agricultori *mașine și unelte agricole și industriale, de ori-ce fel.* s. e.; Locomobile, Treerătore, Pluguri întregi de oțel, Batoze de porumb, cu abur și manuale, mori pe postament de lemn și fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franța)”, etc. etc., din cele mai renumite fabrici pe cari le reprezintă, și în condițiuni cât se poate de favorabile pentru d-nii cumpărători.

La cas de necesitate, a se cere oferte și catalog ilustrat, care se trimete gratis și franco.

Condițiuni de plată avantajoase.

Garanție pentru material solid și *buna funcțiune.*

Ovăd alb de Ligovo și negru de Coulomiers

Porumb diferite varietăți, Orzoaica Hanna

Semințe furagere: *Sorgo roșu*

Sfeclă de nutreț, Luzernă

Moha de Ungaria, Sparcetă

amestec furager,

ARBORI ARBUȘTI

Roditori, floriferi și umbritori
Vișă de vie altoită pe comandă.

Tote provenind de la Ferma
și pepinierele din Slobozia-
Galbenu (jud. R.-Sărăt)
ale lui C. C. Dat-
culescu.

Cererile se pot adresa:

117, Victoriei, București.

*Se caută un ajutor de pepinierist, care
să se priceapă și la altoitul viei.*

5-3

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI

Capital în acțiuni întreg vârsat în
aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune > 3.955.688.76

Idem format din capi-
tal și alte rezerve . . . > 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

«**Naționala**» asigură contra incen-
diului, a *grindinei*, contra riscului
pierderii valorilor. Asigurările pen-
tru viață sînt primite în toate combi-
națiunile obișnuite ca: *cas de mîrte*,
supraviețuire, *zestre* și *rentă*. Sediul
social în palatul Societății din str.
Dîmnei No. 12, București. Repre-
sentanță generală în București, str.
Smârdan No. 4. Agenții în toate ora-
șele din țară.

Anul al V-lea fiind dejă început încă de la 1 Octomvrie 1901,
rugăm pe d-nii abonați să se grăbescă a ne trimite costul abo-
namentului prin mandat postal, care nu costă decât 15 bani,
avînd și noi cheltueli, destul de mari.

Asemenea rugăm pe abonații cari au cerut revista, făgăduind
că vor plăti după primirea câtor-vă numere și n'au plătit încă,
să achite, contrariu, li se va suspenda trimiterea.

Eū sunt Soldat.

Eū sunt soldat.

Din vechiū, din nēmul romānesc,
Din moși strămoși Romāni,
Frumōsă țară ni s'a dat;
Și eū s'o apēr datoresc
De ori-ce lifte și pāgāni
Căci sunt soldat.

Eū sunt soldat.

Din vechiū strămoși neclintit,
Din tată 'n fiu și rînd pe rînd
Pămîntul nostru-aū apērat
Și lū viēța și-aū jertfit.
Eū lū jertfesc și traiū și gānd
Căci sunt soldat.

Eū sunt soldat.

Din vechiū strămoși din nevoi
Și din restriți cu viēța lor
O țară māndră ne-aū păstrat,
Nu pentru ei ci pentru noi.
Eū sunt al țării-apērător
Căci sunt soldat.

Eū sunt soldat.

Precum strămoși din trecut
In scut schimbat'aū pieptul lor
Și nouē Țara ne-aū lāsāt;
Așā eū pieptul mi-l pun scut
Și las la cei din viitor,
Căci sunt soldat.

Th. D. Speranția.

Un emigrant.

in România pân'acum n'au plecat țeranî de-ai noștri în America; au plecat însă mulți din Ardél și din Ungaria, dar mai ales din Bucovina. Pricina nu e atâta sărăcia, care te face une-orî — e adevărat — să iai lumea în cap, căci Românul care a scornit vorba: «nu da Dómné omului cât póte răbdă», rabdă cu putere nevoile sărăciei și nu se depărtéză de pămîntul strămoșesc și scie că pâinea streinului, orî cât ar fi de bună, tot nu e ca'n țara ta. Românului îi este frică de drumurî și de apă, și sărăcia nu este în stare să-l urnescă din loc, ca să bată calea mînzului prin lume pînă la calea întórsă. Pricina după cum se vede, este alta: ademenelile străinilor, carî speculéză munca brațelor și caută, de când cu desființarea sclăviei negrilor în America, să-și facă trebșóra cu țeranî ademeniți de dincóce de Océn. Se înțelege, sărăcia plécă fórté ușor urechea, și fómea face să te lași ademenit de toți trași-împinșii care-ți fągăduesc marea cu sarea și în urmă, când nu mai au nevoie de tine, te lasă cum e mai rău și unde ți-e mai suptire ața.

Veți fi cetit prin gazete pe ici pe colea, ce scriu amăriții și vrăjiții de ei emigranți în America despre traiul lor. Le plângî de milă, ce spun, și cum s'ar întórce și nu mai au cum. Dar fie-care să secere ce-a seménat!

Vreaú să vë povestesc acum tocmai despre un ast-fel de ímbrobodit, care a emigrat acum cincî-deci de anî în America, nu sciú de ce și pentru ce. I-am cunoscut frații și surorile; și mi-a spus că l'a vėđut acum mai de curînd, un prieten al meú care a fost prin America, unul care bate țările așa numai de florile-mėrului, ca iubitor de aventurî cum este. Prietenul meú, om de alt-fel cu carte și cu dare de mână, a apucat să colinde lumea. Abiá s'a întors din America, și iarăși nu l'am vėđut. Am auđit în urmă, că a plecat în Africa în Transvaal, luat de după gât cu nisce oficerî englejî, carî umblau și póte umblă și acum după nebunateci prin țėrile Europei, ca să-i ducă, cu bună plată, să se lupte contra Burilor. Măcar dac'ar fi fost întors lucru: să se bată pentru Burî, căci bieții de ei sunt de đece orî mai vrednici.

Eú vë povestesc acum în locul prietenului meú; de aceea când voiú đice «eú» în povestire, să sciți că nu sunt eú. căci n'am fost prin America și nici n'am de gând să mă duc. Povestesc scumpul meú prieten, iar eú numai reproduc vorbele lui.

Plecasem într'o primăvară. Auđind cei din sat că plec în

America, așa numai ca să văd lumea lui Dumnezeu, Ion al Anei mi-a dat o scrisoare pentru Pavel al Anei, care-i era frate bun și era dus de mult în America. Știa că e acolo, dintr-o scrisoare a lui Pavel, de acum patru-deci și opt de ani, căci de atunci n'a mai scris acasă. În America! Dar în ce oraș? Nu se știa. Acum, ce-o da Dumnezeu, America doar n'o fi așa de mare ca să nu gădesc eu pe Pavel al Anei. Dar dacă a murit? Dar dacă a plecat din America în China, ori în lună ori pe tărîmul smeilor ori în țara lui Por-împărat pe unde a umblat numai Alexandru Machedon! Dar dacă s'a făcut boer mare și și-a schimbat numele?

Ei, într'un noroc. De mă voiți întorce cu scrisoarea tot în buzunar, cine să mă ducă la judecată?

Pe mare se învîrtia lumea cu mine. Par'că intrase în capul meu un batalion de draci. Și-mi era rău, rău de nu mai voiam să văd sora, și de zăpăcit ce eram nu șiam nici cum mă chiamă.

Am ajuns în New-York sêra. Ce de lume, ce de corăbii, ce de sgomot. Dacă o fi în Fundul Iadului numai pe jumătate ca aici, apoi — tot mai bine în raiu, fără vin și fără naiu! Și ce mutre de omeni, maică sfîntă, și vorbeau ca la Turnul Vavilonului! Și nu înțelegeam pe nimeni. O mai rupeam cu ei pe nemțesce, mai făceam semne ca muții, și mai stam și ca viței.

Mi-am dat cufêrul unui hamal, să mi-l ducă la un otel apropiat de port. Hamalul, un ticălos de Englez cu nisce favorite de-un cot, apucase rana înainte. Eū după el. Imi fuge cu cufêrul! Il ajung, ca vai de mine, și-i fac semne că eu n'am picioare așa de lungi ca el. Că le și avea! Curat rêschitoare. Și iarăși a început să alerge, fără să-i pese de observațiunea mea. A trebuit să-mi ieaŭ picioarele de a umêrul și cu limba scôasă să fug după el. În cale s'a întălnit cu alt hamal, ce venia spre noi tot așa de iute.

— Căt ai luat?

— Mai nimica tótă.

Eū am rêmăas cu gura căscată. Cine-a vorbit așa? Eū nu. Hamalii! D'întăiu imi venia să rid. Vorbiră din fugă, fără să se uite unul la altul, așa cum nu ne putem noi vorbi omenii de prin Europa.

— D-ta ești Român?

Hamalul, fără să se mire de mine par-că l'aș fi întăreat în limba lui englezescă, rêsponse.

— Eū nu. Celă-l'alt.

Acesta era într'adevêr Englez și trăise câți-vă ani prin Brăila. Căt de bine mi-ă părut de «Englesul român», nu vă pot spune. Cel-lalt «Romănul englez» care era adevêrat Român, avea No. 347. L'am căutat anume. Era dintr'un sat de pe lîngă Temișóra. De părere bună, am speriat pe-un cârciu-mar cu vinul căt l-am bêt. De la acesta am sciricit multe

lucruri și-am aflat și despre Pavel al Anei, se înțelege, după multe cercetări și multe zile. Țineam mult să-i dau lui Pavel scrisoarea.

După spusele câte le-am adunat, Pavel eră bătrân de tot și orb, sărac lipit, și trăia ca vai de om, cu baba lui, într'un bordei din marginea unui sat de pe lângă New-York. Făcuse parale — ghici cu ce? — cu vinđarea de sfirleze! Auđi tu, te puí cu America. Faci bani cu sfirleze! Dar tot ca o sfirléză i s'a învîrtit norocul și a ajuns pe drumuri.

L'am căutat odată acasă. Un bordei cât o ciupercă; întrinsul un pat fără perne, o masă și un singur scaun, pe care ședeă bătrânul, slab și numai 0se. Aveă la vre-o șeptedeci de ani.

Când am intrat, baba lui a început să țipe cam așa cum țiپی către un căine strein când îți intră în curte.

— Ce e femeie, iarăși, ce e? întrebă el englezesce, și par'că vorbiă din fundul unui mormînt. Ce-a răspuns femeea nu știu, căci nu sciam englezesce decât câte-vă frase. O vedeam însă că e fórte supărată de venirea mea. Atunci eū am întreat dacă sunt în casa lui Paul Jefrison — așa își schimbăse numele — și când mi-a răspuns bătrânul, de alt-fel fórte plictisit, un yes, eū am întreat pe romănesce:

— În casa lui Pavel al Anei Morarului din Plopeni?

El își țină cotele pe răzimătorile scaunului. La vorbele mele și-a rădicat mâinile puțin, apoi și le-a lăsat să-i spinzure ca mórte pe lângă scaun în jos. Dar altă mișcare n'a făcut nici una, nici din cap, nici din buze, nici din sprincene. Și tăceă.

M'am uitat în fața lui, mult, mult. Sta tot așa. În urmă, am întreat a doua órá. El însă a stat tot ca mai înainte și nu mi-a răspuns nimic.

Intr'un târđiū, întorcēndu-se femeea în bordeiū, căci a eșit când am intrat eū, bătrânul și-a rădicat capul și par'că mă căută cu ochii cōi orbi:

— D-ta cine ești?

— Sunt din Plopeni. Ți-am adus o scrisóre de la fratele d-tale, de la Ión.

— Mai trăesce bietul Ión? Și a dat din cap, cum face omul când îi vin lacrămile. Vai, vai, frate Ióne! și și-a lăsat capul în piept.

M'a rugat să desfac scrisoarea să i-o cetesc. Eră lungă și încurcată, ca de la un ținan.

«De ești mort, să te ierte Dumneđeū, scumpe frate Pavele, că și pe Nicolae rotarul l'a iertat și pe la noi se fac bucate destule da n'am putut să viu eū la tine, că tare mi-e dor să te vėd, și tu nu mai vreí să ști de noi să vii acasă. Da, noi te așteptăm.

— Mė așteptă! dice el, respicând silabele. Pe mine mă așteptă ei? Dar al cui ești tu din sat?

I-am spus. Iși aducea aminte de părinții mei.

— Ești tînăr, cum se vede. Și ce vrei tu în lumea asta? Vrei bani, ca mine. Du-te îndărăt, băete, du-te că ești tînăr. Pe mine mă așteptă ei? O, să fiu tînăr, ași lăsa aici averile lumii, și m'aș întorce acasă. Aș trece peste mare, câtă e, aș trece peste lume și m'ași întorce acasă. De sunt mort, să mă ierte Dumnezeu! Vai, cum nu m'a iertat pân'acum! Blestemat să fie césul când mi-a dat gîndul să plec! Să vie el la mine, ȓice Ión. El la mine. Iacă el m'a iubit, bietul Ion, și ar veni pînă aici ca să mă vaȓă. Eú, eú sunt ticălosul, eú nu i-am iubit pe ei! De i-ași fi iubit, m'ași fi întors la dînșii! Pe mine m'așteptă ei! Vai, pot să m'aștepte! Dac'ași și avé puteri, ce să caut eú acasă? Bétrán, să rîdă lumea că am colindat lumile ca să mă întorc sárac acasă. Uite, când stau așa, vęd cu ochii sufletulú meu, riul și satul, pădurea de lângă sat și lunca. Și mi-e bine așa, și mi-e rău de mi se rupe sufletul! Ce să fac acasă? Cât de dor mi-e de tóte, și eú să fiu între ele, orbul de mine, și să nu le pot vedé și să nu mă pot bucurá de ele. Și cum ași puté trăi strein într'ai mei! Ce să fac eú acasă! Lăsați-mé aici, să-mi plâng o viétă întrégă, o viétă pierdută... Vai Ióne, scumpe frate, pe mine m'aștepti tu...

G. Coșbuc.

DESPRE ALBINĂRIT

Cea mai mare parte din stupări n'aú nici timpul, nici voința de a studiá obiceiurile albinelor; ei caută, înainte de tóte, să aibă, în timpul cel mai scurt, un câștig bănesc cât mai mare.

Lucrările de apicultură cari aú răspândit sciința modernă a stupilor cu rame mobile, aú după mine, cusurul de căpetenie de a produce o încurcătură în mintea începătorului prin numérul prea mare de metode ce expun. După cetirea lor, începătorul mai în tot-deauna are mintea confusă; încercă cu drág stupăritul, nu reușește de la început, și atunci face marea greșelă de a voi să-și perfec-

ționeze stupii înainte de a fi studiat serios și în mod practic apicultura. Acesta este cauza pentru care mulți, pasionați la început, se desgustă repede și se lasă de una din ramurile agriculturii cele mai plăcute și lesnicioase. Deci, în regulă generală, vom spune că nu stupul produce mierea, ci aplicațiunea rațională a metodelor cele bune: stupul este numai unelta.

Care este stupul cel mai bun? este întrebarea cea dintâi ce-și o pune începătorul. Iată o chestiune foarte importantă și la care răspund: stupul cel mai perfecționat în mâinile unui stupar nepriceput, este mai prost de cât vechiul uleiū de prin sate; dar același stup perfecționat, mânuit cu pricepere, va produce o recoltă mai mare, fiind-că cu acest stup, ai puțința de a conduce albinele prin metodele cari dau rezultatele cele mai bune.

Stuparii se împart actualmente în două școle: fixiștii și mobiliștii. Cei dintâi, — de cari nu ne vom ocupa —, se servesc încă de vechiul uleiū ai cărui faguri sunt ficși și nemișcători.

Albinele în stupuri.

A doua școlă, întrebuintează stupul cu rame mobile, în cari albinele sunt silite a-și clădi faguri de cêră în ramurele de lemn ce se așeză unele lângă altele; cu ajutorul acestui stup, descoperit de mulți ani, dar foarte îmbunătățit în zilele noastre, apicultorii mobiliști pot întrebuinta sistemele de cultură cele mai perfecționate, și în consecință,

cele mai productive. În toate părțile lumii, numărul mobilizărilor crește din an în an, asemenea în România unde vedem înființându-se din ce în ce mai multe stupării sistematice, societăți de albinărit, etc.

Pentru a înțelege bine cultura albinelor și producerea mierii, este de trebuință să explicăm, înainte de toate, câte-vă noțiuni preliminare, pe cari mulți nu le cunosc, adică ce este o colonie de albine, ce este albina, cum lucrează ea și cum se reproduce?

Într'o colonie sunt trei soiuri de albine: 1) o matcă sau mamă fecundantă, a cărei singură funcțiune este de a oua în celule; 2) mai multe mii de albine lucrătoare, cari fac toate lucrările stupului, construiesc fagurii de ceară, recoltează mierea, aduc polenul care se amestecă în hrana puilor, propolisul cu care lipesc crăpăturile și deschizăturile stupului, aduc apă, cresc și clocesc puii, ventilază, etc.; 3) în fine, la oareșicare epocă ale anului, la această populațiune se adaugă un număr variabil de trântori, cari nu iau parte la lucrările coloniei și sersesc numai pentru a fecunda mătcile.

Înainte de a descrie deosebirile cari caracterisază fie-care din aceste trei soiuri de albine, să aruncăm o privire asupra organelor mai mult sau mai puțin comune ce le au.

La insecte, scheletul care suportă corpul, nu este intern ca la mamifere, dar extern, și la albine este alcătuit de o materie numită șitină (tot din șitină sunt făcute aripile fluturilor, etc). Fie-care parte a corpului albinei, este acoperită de păr; periile sunt de șitină și au o formă, o structură, o direcțiune și o pozițiune astăzi bine definită. Scheletul extern, construit mai cu seamă în scop de a apăra corpul, nu este simțitor: din această cauză, un mare număr de acești peri au la baza lor un nerv care-i transformă în adevărat organ al pipăitului.

Periile de șitină mai sersesc a ține căldura la corp, a apăra corpul, cum de exemplu periile scurte și tari ai ochilor; unii mai sersesc și de perie de curățit, alții sunt subțiri și împlețiți spre a pute reține polenul, etc. etc.

Corpul albinei este format din trei secțiuni bine definite: capul, thoracele și abdomenul. În numărul viitor ne vom ocupa cu organele capului.

Petru Rosetti Bălănescu.

Mihaiu Viteazul și calul.

In jurul modificării programei școlilor normale de învățători și învățătoare.

D-l Ministru al Instrucțiunii, însărcinând pe d-l Inspector Halița cu întocmirea unui proiect de program pentru școlile normale, d-sa terminând lucrarea, a adresat d-lui Ministru raportul de mai jos :

Am onoare a vă înainta ante-proiectul de program pentru școlile normale de învățători și învățătoare, cu a cărui întocmire ați bine-voit a mă însărcina.

Economia lui se bazează pe următoarele modificări mai însemnate, aduse programului din 1893 al școlilor normale de învățători și învățătoare :

Durata studiilor s'a fixat la 6 ani, adăugându-se un an peste cei 5 de astăzi ;

Limbele streine și instrucția militară s'au scos ;

S'au introdus câte-vă studii cari nu figurează în programul din 1893 : *a)* Noțiuni de drept constituțional și administrativ ; *b)* Noțiuni de economie politică ; *c)* Noțiuni de contabilitate ; *d)* Un ciclu de aproximativ 30 conferințe asupra datorțiilor învățătorului ; *e)* Pentru învățători, practica agricolă cu feluritele ei ramuri ; practica horticola (grădina de legume și de flori), pentru învățătoare ; *f)* Industria casnică-națională, pentru învățătoare, și *g)* Violina.

Pe lângă acestea, s'au făcut modificări, mai mult sau mai puțin însemnate, în materia obiectelor de studiu aflătoare în programul din 1893, cerute, pe de o parte, de experiența ce s'a făcut până acum, pe de alta ca o consecință a distribuirii studiilor pe 6 ani de curs.

O modificare esențială am adus orariului, stabilind două orarilor deosebite: unul pentru campania agricolă, valabil de la 1 Septembrie — 1 Noembrie și de la 15 Martie — 29 Iunie, și al doilea, pentru campania de iarnă, de la 1 Noembrie—15 Martie.

Considerațiunile de cari am fost călăușit, la introducerea acestor modificări, sunt multiple.

Actualul program al școlilor normale este foarte încărcat. El duce în mod fatal la o surmenare a elevilor. Acest fapt a fost unanim recunoscut și relevat de toate comisiunile însărcinate cu examinarea candidaților la diploma de capacitate.

Cu toate acestea, afară de limba germană și de instrucțiunea militară, cari au fost deja scose din școlile normale, cu începutul anului școlar curent, nimic, din ceea-ce figurează în acest program, nu se mai poate suprima.

O reducere a cunoștințelor generale, ce se dau astăzi în școala normală, ar însemna să punem pe învățător pe un grad de inferioritate vădită față de preot, al doilea factor cultural al statului.

Că acesta n'ar corespunde nici menirei școlii, nici autorității de care trebuie să se bucure învățătorul, e în afară de oricare discuțiune.

Unde mai punem că, pe viitor, preoții se vor recruta dintre absolvenții seminarilor cu 8 clase ? O reducere a cercului de cunoștințe generale, în vederea descărcării programului, este, deci

exclusă; iar în ce privește pregătirea profesională a învățătorului, nu se poate știrbi nimic din materia și exercițiile prevădute în actualul program.

Din potrivă, în vederea variatelor probleme ce e chemat să rezolve viitorul învățător, e nevoie de o complectare și consolidare a cunoștințelor sale, atât a celor generale, cât și a celor speciale, cu atât mai ales că, de acum înainte, și institutorii se vor recruta dintre învățători.

Și dacă ținem seama de mediul în care va fi chemat normalistul să-și desfășoare activitatea, ne vom convinge tot mai mult că, pe lângă cunoștințele proprii profesiei sale, el va trebui să fie înzestrat cu o sumă de cunoștințe speciale, indispensabile rolului ce e chemat să îndeplinească.

El va trebui să fie cetățen luminat, cunoscător de drepturile și datoriile sale, ca, la rîndul său, să poată fi luminătorul și pozeviitorul consătenilor săi.

Ca unul care, între alte îndatoriri morale, va trebui să știe a organiza, controla și eventual conduce societățile economice, cari, în urma inițiativei și încurajării d-văstre înțelepte, mereu se înființază la sate, e nevoie ca el să fie înarmat cu trebuitorile cunoștințe de comptabilitate și de economie politică.

Legea învățămîntului primar prevede cursuri de adulți; regulamentul și deosebita dispozițiune prevăd conferințe pentru săteni, cercuri culturale, etc.

Pentru toate acestea normalistul nostru trebuie să iasă pregătit din școală.

Până acum învățămîntul agricol s'a făcut numai teoretic, din carte. Dacă voim ca el să dea rîndele dorite, e necesar ca viitorul învățător să facă, în tot timpul cât e în școală, adevărată practică agricolă. Numai așa se va putea iniția în diversele ei ramuri, și numai așa se va prinde dragoste de viața de țară, ce e chemat să ducă; numai așa se va simți fericit la gândul că, reîntors în mijlocul consătenilor săi, va fi primul gospodar în sat.

În vederea îndrumării sătenilor noștri către meserii, învățătorul va trebui să cunoască mai temeinic câte-vă specialități de lucru manual; iar viitorii învățători vor trebui să se deprindă din școală cu industria casnică-națională, spre a putea reinvia această ocupațiune productivă și moralizatoare, ce, din nefericire, e pe punctul de a dispărea din gospodăria sătenilor noastre, în multe părți ale țării.

Pentru îndeplinirea tuturor acestor probleme, e de absolută nevoie adăugirea unui an de curs la școlile normale.

Motivele, de cari am fost condus la stabilirea unui orar deosebit pentru campania de lucru în grădina școlii și a altuia pentru campania de iarnă, sunt de natură practică.

Din cele mai sus expuse, s'a vădit că e nevoie de practică agricolă pe teren. Spre a se putea atinge acest scop, fie-care clasă trebuie să lucreze cel puțin patru ore pe săptămână în grădina școlii. Avînd șese clase, în fie-care zi vom avea o echipă de școlari, cari, în plină natură se vor deprinde, sub conducerea profesorului respectiv sau a agronomului practic, cu tot felul de lucrări din ramura agriculturii. Un îndoit folos va rezultă din acesta: Pe de o parte, științele agricole vor da rîndele așteptate și acesta e cel mai de căpetenie; pe de alta, nu vom mai fi si-

liți a angajă lucrători cu plată, pentru cultivarea terenurilor, relativ întinse, ce avem pe lângă școlile normale.

În campania de iarnă orele de practică agricolă ne mai având nici o rațiune de a figura în orar, le-am destinat, parte pentru consolidarea sau dezvoltarea cunoștințelor teoretice din unele obiecte de studiu, parte pentru lucrul manual sau pentru industria casnică.

Violina, fiind un auxiliar foarte prețios pentru învățător la predarea cântului, s'a introdus deja în școlile normale, deși nu eră prevedută în programul din 1893. În ante-proiectul de program ce vë presint, am prevedut, pentru predarea acestui instrument, câte o oră de fie-care clasă.

La muzica vocală am adaus două ore de curs, în vederea predării pe o scară mai întinsă a cântărilor bisericesci și a formării de coruri.

Prețuește-ți și-ți îngrijesce sătene comorile cu cari Dumnezeu te-a hărăzit.

— Mare dar și podobă e pentru casă femeia gospodină! Măria Sa, Regina noastră, scrie într'o carte că, *puterea unei asemenea femei o simțim de îndată ce am călcat pragul casei, fie că am intra în curtea cea mai bogată, ori în bordeiul cel mai nevoiaș.*

Vrednicia bărbatului o veți mai mult în jurul casei; a femeii însă și în jurul casei și în casă și în grădină încă.

Mulți dic că treba pe care o face o femeie la gospodărie, n'ar fi așa de grea, neavând de muncit din putere, ca bărbatul. Dar ore câte din sătence nu muncesc vara la câmp de-a valma cu bărbații lor și unde mai puî că dimineța, fie-care mai are un șir de treburi pe acasă, pe lângă că trebuie să facă demâncare, iar s'era trebuie să vie mai de vreme acasă nu pentru ca să se odihnescă, ci ca să începă o altă sumedenie de treburi și să a-lerge neconținut, până le vede pe toate rînduite și bine puse la cale.

Cât de firesci îți par toate așa cum sunt orinduite la gospodăria d-tale, că nici nu-ți vine a crede, să nu p'otă merge tot-dea-una așa, dar ia închipuesce-ți că ai rămâne cât-vă timp singur. Atunci te-ai îndreptăta foarte bine de prețul cel mare a nevetei în gospodărie și ai vedé că de mare folos este, când bărbatul își dă s'ema de sarcinele, pe cari le are femeia în gospodărie și nu le zădărnicesc prin nebăgare în s'ema și cicăleli nepotrivite; ei le ajută și mai mult prin îndemn și vorbă bună. De alt-fel, cred că nu odată în viața d-tale, de când te-ai căsătorit cu lelea Marióra, n'ai dis în cugetul d-tale, stând și prețuind vrednicia ei: *«Nevasta asta a mea e o comoră, nu alt-cevă».*

Mult atárnă, nu-î vorbă, înflorirea și tihna unei căsnicii, de la iubirea și buna înțelegere dintre soți, dar nu-î mai puțin ade-verat că economia, curățenia și îngrijirea neconținută, până și de cele mai mici trebuințe ale vieții, sunt ogorul pe care crește și înflorește tihna și fericirea unei căsnicii. Astea spunându-le

'mi-aduc aminte de cuvintele răposatei bunică-mea că *N'am vedut nici o căsnicie să dea frumoșe rōde, cānd soții duc un traiu amar, și cā o femeie vrednică e în stare să stăpānescă pe cel mai destrăbălat bărbat, pe cānd bărbatul cel mai vrednic, incurcat cu o femeie apucată pe căi rele, se perde, nimic nu se alege de totă gospodăria lui; cā de ar aduce bărbatul cu carul și femeea ar împărăștia numai cu virful acului, nimic nu se mai ține la aceea casă*. Așa buniōră ce s'a ales de gospodăria lui Iōn Ursu, de cānd nevasta lui luase patima beției? Cānd căutați o vedeai ducēnd pe furiș la crāsmă la oue, ori grāunțe și altele de la gospodărie, pe cānd bărbatul se sērmanul în cele din urmă și-a luat lumea în cap. Ţilnic vedem încă cum multe din femei umplu căruța bulgarului de grāunțe și punga lui de parale, pe legume și zarzavaturi, pe cari, mai ales în sat la noi ar putē fie care fară multă greutate să le cultive în grădina de lângă casă. Și cāt n'ar căștiga încă cu acesta? Câte parale nu căștigă Ilinca lui Moș Vasile Vieru și cu bărbatul seū, de cānd cultivă usturoiū și cartofi, în tōte Duminicile o veți cu căruța la târg și du-te la ea în casă cā de tōte are.

Ce cređi d-ta, Bădică Gheorghe?!

O femeie vrednică, printr'o bună ocārmuire, folosire și economii făcute la locul lor, e în stare să facă anual într'o gospodărie de mijloc, o economie cu una cu alta, cam de 600 lei, cari socotiți ca o dobândă adusă prin procentul cel mai mic, adecă cincii la sută, ar veni de la un capital de 12.000 lei, sumă, care nu e tocmai de nebăgat în sēmă și încă câte cheltueli zadarnice n'ar fi înlăturate, dacā asemenea femeii ar avea o idee limpede de chipul cāt de trebuincios cheltuesc bărbații lor până și cea din urină para. Acēstă incredere din partea lor, le-ar face să conducă gospodăria încă cu mai mare cumpānire, de cāt vecinica tānguire a unora din bărbați, cā femeile lor cheltuesc prea mult.

Păcat numai cā de la un timp încōce ast-fel de neveste, aū început să se rărescā de tot, cāci fetele abia se ridică și numai de cāt alērgă la joc și la lume, pe cānd acasă nu știu să sucēscă un caer pe fus, ori să facă o māmăligă ca lumea sau să stōrcă o rufă. Cātă nemulțumire și viață amară nu va fi în casa unei asemenea femei!...

Nu-i vorbă, cā dacā flăcāii ar căuta cānd se însōră și ar sci să prețuēscă mai bine vrednicia fetelor ca gospodine, înaintea gătelilor și zorzōnelor, acestea și-ar da mai multă silință să a-jungă bune gospodine.

Cāt de bine ar merge lucrurile și câte rele nu s'ar îndrepta, dacā fie-care bărbat ar căuta să cunōscă apucăturile nevestei sale prețuind și sprijinind pe cele bune, cāci într'o casă unde soții se înțeleg și țin unul la altul, tōte merg de minune și copiii capătă o creștere bună și temeinică. Numai prin un ast-fel de traiū se pot sădi în snfletul lor bunătăți trainice, mai pre sus de tōte valurile vieții.

Venind vorba despre copii, cu părere de rēu, pomenesc cā mulți dintre părinți luptāndu-se cu nevoile Ţilnice, nu prea îngrijesc dacā chiar nu uită, să-și îndeplinescă cea mai mare sarcină, adecă să deă copiilor lor învățatură și bună creștere, cāci te-aș întrebă să-mi spui, care-i mai sărac? Acela care n'are de

cât o bună creștere, însoțită de învățatura sănătoasă, deprinderea ca să fie harnic, econom și cinstit, ori acela, căruia părinții i-au lăsat o ladă plină de galbeni, fără să-i fi dat vre-o îndrumare, cum să administreze această avere?!

De câte ori bogăția rămasă de la părinți nu-i o adevărată nenorocire pentru tinerii, cari n'aș știut să le ocârmuească?!...

Cât de nestatornice sunt toate pe pământ?! Cât de des nu se vede în lume, cum omul își clădesce bogății și repede în urmă se prăbușește cu dinsele cu tot! De aceea fie-care părinte trebuie să clădească bogății, acolo unde pururea rămân, adică în mintea și inima copiilor lor. Cât de trist e de aț-fel casul, că mulți părinți habar de grijă n'aș de toate acestea! Alții chipurile cred că și-aș îndeplinit întreaga sarcină, dacă-i trimet pe copiii lor la școlă și atăta tot.

Școlă însă, pentru ca să pătă face ce-vă, trebuie să mērgă mână-n mână cu creșterea și îngrijirea părintească, ajutându-se una pe alta. Pentru această, nu-i de ajuns din partea părinților să îngrijescă numai ca copiii lor să mērgă regulat la școlă; ci trebuie să întrebe adesea de sporul pe care-l fac acolo și să-i îndemne la lucru, arătându-se că prețuesc foarte mult valoarea învățării.

Ce ar trebui să credem în privința această despre unii părinți cari dic că copiii cari învață carte, nu mai voesc să muncescă din greu la câmp, ci cam tot umbra o caută; sau micșorează în fața copiilor folosul cel mare al învățării dicend că ei n'aș mai învățat la școlă și tot trăesc, și câte altele.

Vięta însă din ți ce merge e tot mai grea, căci lumea se înmulțesc și se cer multe, și vędut e că din toți ȃmenii, acei cu știință de carte pot să alegă mijlocele cele mai bune și mai înlemnățice pentru câștigul pânei ȃilnice.

Fie-care părinte, trebuie dar să se îngrijescă ca să lumineze pe cât pôte, mintea copiilor. Unii din părinți fac și în privința această o mare greșelă socotind că dacă și-aș dat copilul la școlă trebuie numai decât, să-l scotă slujbaș. Bieții ȃmeni, când ar ști însă câte amărăciuni și greutatei mai are și vięta slujbașului, ar ținea bucuroși să facă pe copil tot plugar!...

E destulă tihnă și traiu bun în sat, pentru omul vrednic și cu învățatură bună de carte. Din pricina asta până acum mai tot tineretul care a fost mai deștept și a avut școlă, a fugit la slujbe lăsând satele să zacă în paragină. De acum însă a început un nou fel de vięță: Mai marii noștri se îngrijesc să facă ca să înflorescă satele ajutând alcătuirea de societăți de economie printru sățeni, de comerț, tovarășii pentru îmbunătățirea rasei viteilor, a semințelor, pentru pregătirea de bunii gospodari și alte mijloce de acestea menite să înlesnescă vięta sățenilor. Trățincia însă a tuturor acestora atărnă de la faptul că de cu învățatură de carte, deștepti, vrednici, cinștiți, economi și cumpățați vor fi sățenii, adecă tocmai de celea-ce le înlesnesc buna creștere din partea părinților și școlă.

În sfirșit cu una cu alta, iacă ne apucă amurgul ȃilei și tot așă ne va apuca rind pe rind pe fie-care și amurgul vięții când după cum spunea Părintele Iȃn ađi la biserică, *fericit va fi acela care va putē arătă Domnului că n'a ascuns talantul ce i-a fost incredințat.*

Și dacă nevasta și copiii sunt un adevărat talant, ba încă comorile cele mai prețioșe pentru un gospodar, rămâne ca el să

le prețuiescă și să le îngrijescă, ca să aibă fericire și tihnă în casă și cu acestea raiul pe pământ, pentru ca la urmă să se potoa mângăia că sēmînța ce a seminat-o în inima și sufletul copiilor, e gata să dea rod.

Remăi sănătos, Bădică Gheorghe și să ne mai vedem cu bine și sănătate.

N. I. Moga.
Mircesci-Vaslui.

LUCERNA

Dintre numeroasele plante de nutreț cari alcătuiesc fînețele artificiale, cea mai răspândită prin cultura ei în țară, este «Lucerna.»

Lucerna este o plantă de nutreț foarte bună, atât din punct de vedere economic, cât și prin ușurința de a o cultiva orî-ce agricultor. Finul acestei plante vitele îl mănâncă cu plăcere, fie el în stare de maldăr verde (pălit la sôre), fie uscat ca fîn; vacile în deosebî dau un lapte bun și cu gust aromatic, cailor le servește ca o cură când li se dă în stare verde.

Prepararea pămîntului. Terenul în care se sēmănă lucerna trebuie să fie bun și arat de tōmna așa că peste iarnă să fie supus la acțiunea gerului, primăvara se mai ară odată când se sēmănă. Dacă locul este sărac se îngrașă cu bălegar și pe urmă se îngropă cu plugul. Lucerna cere un pămînt bine lucrat (adînc), ca rădăcinele să îl potoa străbata cu ușurință.

Sēmînța. Sēmînța trebuie să fie nouă și să se caute a se procura de la case sigure; la noi de la Fermele Statului și de la Ferma d-lui Dateulescu din Rîmnicul-Sărat (Slobozia-Galbenu). Cea mai bună sēmînță e cea de culore galbenă închisă, având bobul plin uniform în mărime și culore, forma e lungăreță încolțurată aprōpe ca a fasolei. Pentru a face ca încolțirea să se facă mai iute, se frēcă sēmînța cu nisip.

Sēmănatul. Lucerna se sēmănă de obicei prin Aprilie, se sēmănă saū singură saū într'o cereală

ca: orz sau ovės, semănatul se face pe întinderi mari cu mașina, iar pe întinderi mici cu mâna.

După ce locul s'a semănat, se grăpéză cu o grapă de mărăcină ușoră.

Cantitatea de sēmînță ce se sēmănă la hectar (2 pog.), variază de la 20—30 chilogr.

Recolta. Lucerna se cosesce pentru nutreț verde și pentru fîn uscat, atunci când este în flóre, căci la această epocă obținem cantitatea maximă de fîn și de o calitate bună, avēnd un gust aromatic care place mult vitelor. Cositul se face sau cu mașină anume (cositoare), sau cu cōsa. Dacă timpul sau locul e umed se pōte cosi de 3 și chiar 4 ori pe an, în anul al 2-lea sau al 3-lea producțiunea la hectar este până la 15 mii chilograme fîn uscat pe an. Fînul destinat a-l face copiți mari pentru iarnă se lasă să se usuce bine.

Pentru a ne procură sēmînța se lasă o parcelă care să aibă cel puțin 2 ani și la cōsa a 2 a se lasă să se cōcă sēmînța, se seceră și se bate cu un mlaciū sau cu mașina. Cantitatea de sēmînță ce se pōte recolta este la hectar de 7—8 hectolitri.

Inamicii lucernei. Lucerna suferă de mai mulți parasiți și insecte, dar cea mai rea este «Cuscuta sau Tortelul;» această buruiiană se cunoșce după forma frunzelor sale că sunt mai ascuțite și mai mici și după trunchiul său acățător, când se observă acest lucru, se taie cu totul lucerna și se pune grămadă dându-i foc cu paie, pe urmă se sapă adînc și se sēmănă din nou cu sēmînță curată.

Ca lucrări de întreținere, lucerna se grăpéză în fie-care primăvară cu o grapă de fier cu dinți triunghiulari, să nu se lase vitele să pășuneze, și mai ales porcii în timpuri ploioșe, și când se observă că lucernei nu-i mai merge bine se îngrașă locul cu cenușă care se risipesce pe loc, acest îngrășămînt avēnd potasă, îi place foarte mult.

Lucerna nu trebuie dată la vite în cantitate multă, căci strică vitele, se umflă și chiar mor, e bine a se amestecă mai întăiu cu puțin fîn uscat.

Când lucerna nu se mai presintă bună, se ară locul și se sémănă cu alte plante prăsitóre. Rădăcinele de lucernă rămase în pămînt, îngrașă locul.

Ion Georgescu.

A repetă un lucru bun este tot-deauna folositor.

amurile tinere cari cresc în interiorul coronei și cari se încrucișează între ele, ca și cele uscate, trebuie tăiate cât se poate de aproape de tulpină sau de ramurile de pe cari au crescut. Dacă n'am tăia ramurile cari se încrucișează, coróna ar deveni prea desă, și rodirea în cazul acesta va fi mai mică. Intr'o corónă prea desă aerul nu se poate reînoui în mod regulat, căldura și lumina nu pot străbate, din care cauză rodirea devine mai mică. Când se taie ramurile de prisos, în cazul acesta ramurile cari rămân, fiind mai bine nutrite de sevă, vor da róde mai multe.

Când avem pomi prea tineri, nu trebuie să le tăiem ramurile, spre a-i sili să ne dea róde, fiind-că au să slăbescă prea repede, în dauna producțiunei și în dauna noastră economică.

Din contră, la acești pomi va trebui să le lăsăm ramuri mai multe, ca să se pótă înputernici mai bine; pe când la pomii bine crescuți, trebuie tăiate unele ramuri de tot, iar altele numai scurtate.

Când la un pom vedem că unele ramuri cari plécă de-a dreptul din tulpină sunt prea mult crescute în grosimea lor, le facem o mică tăietură în cóje, tocmai de unde este crescută pe tulpina mamă. Ast-fel ca tăietura făcută pe scórța ramurei să ajungă de vr'o doi centimetri și în scórța tulpinei, rana se unge cu pămînt lutos sau cu balegă de boú spre a se puté vindecă pe nesimțite. Făcend ast-fel de tăieturi, seva (mázga) o să devie în cătățime mai mică și ramura va produce róde. Acéstă lucrare se face mai cu sémă la pomii roditori cari au ajuns la o vîrstă când trebuie să producă numai róde.

Daca însă pomii sunt prea tineri, nu trebuc siliți prin tăiere ca să producă róte multe, căci în cazul acesta, vor slăbi, vor rămânea piperniciți, și se vor prăpădi mai de grabă. Tocmai așa după cum nu trebuie să silim pe un copil la o muncă peste puterile lui, căci se va bolnăvi și se va prăpădi. Din contră la unii pomi tineri cu cât îi vom lăsa ramuri mai multe, cu atât se va înputernici, și odată ajunși în putere, atunci îl putem sili prin tăierea ramurilor să producă róde mai multe.

(1) Veđi No. 21 și 22.

Când tăiem ramurile uscate, sau acelea cari se încrucișază, se taie pieziș, cât se pôte aprópe de tulpină sau ramuri mai bătrâne, ca apa de plóie să se scurgă ușor, și după tăiat se unge tăietura cu pământ lutos sau cu balebă de boú.

La cei mai mulți pomi vedem cum se scurge din scórța lor un fel de cleiú și fără a le da vr'un ajutor, în folosul producțiunei, ca și cum acéstă scurgere nu iar aduce nici un rău. In ast-fel de cas, când vedem scurgerea cleiului din scórță, să curățăm partea bolnavă până la lemn, și după aceea să ungem pomul cu un fel de alifie care se pôte face, dacă luăm 340 gr. cêră galbenă de stup sau altă grăsime, 160 gr. gudron și 340 gr. rêmășiță de pe fundul unui butoiú în care s'a păstrat untul de lemn. Tóte acestea se topesc împreună și se amestecă cu funingine de pe coș.

La cas când nu am puté face acéstă alifie, se amestecă bine pământul lutos cu puțină baligă de boú, și se pune pe rană, și apoi să învelim pământul cu o cârpă și s'o legăm cu teiú sau cu ață de línă.

Nu trebuie să fim nepăsători, căci nepăsarea ne duce și ne-a dus la ruina economică, la trândăvie și la o adevărată sărăcie, din care mai pe urmă cu greú pôte să scape omul.

Dar, iată că a sosit timpul și pentru lucrările ce trebuiesc făcute, la un alt pom roditor, și care astă iarnă nu s'a putut face, acest pom este via, care forméză în potgoriile noastre, pe acolo pe unde nu este prăpădită de filoxeră, adevărata flóre a pomilor roditori, de óre-ce producțiunea acestuí pom se socotesce chiar și astăzi la deci de milióne. Așa în cât producțiunea celor-l'alți pomi roditori, până astăzi n'a putut să ajungă, și nici că vor ajunge ca să întrécă vre-o dată producțiunea acestuí pom numit viță, de care s'a folosit însuși Noe, mai mult decât de alți pomi. El s'a folosit de ródele lui ca și de vinul scos din róde. Ródele acestuí pom delicat, chiar și astăzi sunt mai mult căutate decât alte póme, și preferate ca póme de masă.

Acest pom numit viță, cere o mulțime de lucrări, cari trebuiesc făcute una după alta fără întârziere. Prima lucrare este desgropatul, apoi tăierea, care are de scop reínoirea viței pe fie-care an, arăcitul, legatul și săpatul.

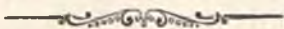
Aceste lucrări nu se pot amână. După primele 4 lucrări, cari bătătorese prea mult pământul, vine săpatul care trebuie să îndrepteze acest rău, și ca îndreptarea să se pótă face cât se pôte de bine, săpatul ar trebui să se facă cu casmaua, iar nu cu sapa. Fiind-că numai cu casmaua se pôte face o bună săpătură, de la care atárnă în mare parte o bună vegetațiune a viței. Numai cu casmaua se pôte face săpătura până la 25 c. m., spre a înlesni intrarea aerului, și spre a se aduce mai multă apă la rădăciní, de care vița are trebuință. Numai cu casmaua se pot bine îngropă semințele buruenilor, la o mare adâncime de la care nu vor mai

puté răsări mai mult; așa în cât locul va rămâne tot-dea-una lipsit de ast-fel de burueni în folosul creșterii viței. Nu mai cu casmaua pământul va rămâne afinat aprópe până. la plivit, dacă ploile în timpul primăverei vor fi mai mari, pe când lucrarea când se face cu sapa, lasă pământul mai tot-deauna pe jumătate bătătorit, și deci aerul, umezela și căldura în casul acesta străbat mai anevoie la rădăcină, și deci și creșterea se face mai cu greu. Cunoscând acest rău, să lăsăm sapa și să săpăm via cu casmaua, cu care pe lângă o bună săpătură, nu se póte tăia vița nici odată, și ori-ce rămășiță de burueni sau de frunze uscate se pot mai bine îngropă în săpătură, ca să póta putreși și ca să póta în-grășa pământul. Deci de lucru bun nu trebuie să fugim nici odată în lucrările noastre agricole, ori de ce ramură ar aparține ele.

Fiind-că ne găsim la începutul primăverei, și fiind-că timpul este destul de priincios, trebuie să ne gândim, ca ori-ce lucrare vom face, s'o facem ast-fel în cât mai pe urmă să nu ne căim, că am lucrat numai ca să nu stăm. Mai bine să pierdem timp mai mult, numai să facem lucrarea bună, decât să ne legănăm gândirea pe proverbul: *că ori bine, ori rău, dacă Dumneșeu va voi!* Căci la acela care lucră bine, Dumneșeu mult îi va da, spre a-i plăti munca lui îndecită. Deci pe lângă credința în Dumneșeu, să ne dăm silința a lucră bine, a pune sēmîntă bună în pământurile noastre și să ne așteptăm la bune rezultate, în raport cu munca noastră.

Semănăturile noastre făcute în tóamna anului trecut până la sfârșitul lunei Fevruarie, au eșit bine din iarnă, să căutam a face și pe cele de primăvară în bune condițiuni, și dacă Dumneșeu ne va da un timp bun în decursul primăverei, să ne așteptăm la recolte bune, în folosul nostru și al țarei.

V. S. Moga.

O invențiune importantă. Precum invențiunile armelor de ucidere în resboi, nu încetază și se întind cât mai mult, s'a găsit și un om milos care să se gândească la mijlocul prin care mortalitatea să fie mai puțină. Așa în Petersburg, un croitor, care după nume este polones, a presintat Țarului un costum de haîne, lucrat din materie de mătase, prin care n'ar poté pătrunde glonțul.

În adevăr, se știe că mătasea este un apărător bun al corpului omenesc contra trăsnetului; și tot așa póte fi și contra glonțului; numai costul unor asemenea haîne de uniformă militară pentru soldați va fi prea mare.

Mihail Viteazul călare se repede în șirurile dușmanilor, poruncind
armatelor sale să-l urmeze.

Societățile pentru apărarea paserilor folositoare.

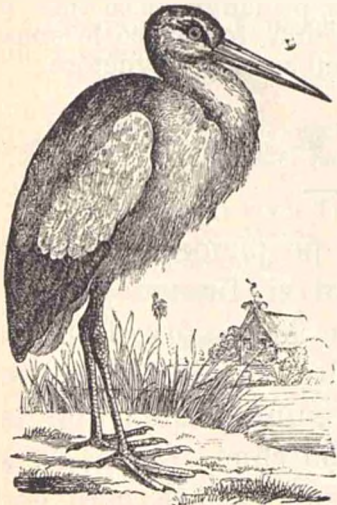
O mare parte dintre paseri sunt folositoare omului, căci îi vin în ajutor distrugând milioanele de insecte vătămătoare agriculturii și pomologiei. Oamenii specialiști cari s'au ocupat timp îndelungat cu cercetări în privința acestora, au stabilit că cele mai multe paseri, chiar cele granivore aduc folos agriculturii; căci răul ce-l fac în anumite epoci ale vieții lor holdelor de grâne este răsplătit însuși prin nimicirea mulțimei de insecte vătămătoare, cu cari se hrănesc aceste paseri în tot restul vieții lor. Un vechiu ornitolog care a experimentat în timp de 30 de ani și a ajuns la concluziunea că chiar păserele pe cari le credem exclusiv granivore, sunt toate insectivore în primii ani, căci devin insectivore la fiecare epocă de reproducțiune. Și ce facem noi pentru aceste ajutătoare pe cari natura ni le trimite în mod gratuit? Noi, ca bătrâni, ne facem o plăcere din a le vîna iar ca copii o plăcere din a le strică cuiburile, a le fură oușele și ucide pușii. O greșală pe care o vom plăti scump mai târziu.

Odată cu primele raze de primăvară, când miliardele de milioane de insecte se ivesc, și păsERICA, sentinela agriculturii, este gata pentru luptă. Alergă pe câmpii, prin păduri prin vii să curețe și pămîntul și aerul de insectele ce încep a mișuna. Ea prin sborul ei repede, vederea vie, mișcările agere, fugărește muscăria din aer, caută insecte prin scorburi, sub frunze, sub scôrță, și printrun admirabil instinct descoperă în cele mai ascunse locuri omișile de prin livezi și grădini.

Ce s'ar întâmpla dacă insectele s'ar înmulți la infinit? În țările din apus unde paserile folositoare au fost stîrpite aproape, insectele au făcut pagube foarte mari câmpiilor semănate, livezilor, grădinilor, pădurilor și abia târziu când oamenii de știință au arătat de unde vine pericolul, s'au făcut mai întâiu societăți cari spuneau lumii, o învățau să respecte pe paserea care îi este un tovarăș de muncă, tovarăș care nu cere parte la câștig. Societățile acestea făceau pe toți să înțelgă că insectele se sporesc din cauza lipsei

de paseri cari să le împiedice reproducerea și să le nimicescă, învățau pe cei bătrâni să nu le mai împusce și pe copii să nu le mai fure ouăle și puii. Apoi s'au făcut legi cari pedepsesc pe toți aceia cari prin ori-ce mijloc contribue la împiedicarea înmulțirii paserilor folositoare. Cei dintăi inițiatori pentru înființarea de atari societăți au fost învățătorii, cari în contactul lor continuu cu poporul îi explicau de ce trebuiesc cruțate paserile, și de ce în fie-care an câmpiile erau pustiite de insecte.

La noi nu o singură dată deja ni se întâmplă să citim în jurnale și să vedem chiar că în cutare județ s'a ivit nisce musce, nisce insecte, cari prăpădesc semănăturile, grădinile, livețile, viile. De ce? Fiind-că cu toții ne facem o plăcere ba să vînam pe nevinovatele păserele, ba să le prindem în lațuri și apoi primăvara copiii în sburdălniciile lor nu găsesc alte jocuri decât să nimicescă pe bieteles păserele. Iată de ce și noi să ne gândim să cruțăm pe aceste ajutore de la Dumnezeu. Până să vină legi protectore, cari nu vor întârzi, bunii noștri dascăli să obicinuescă pe copii cu ideea acesta, să-i învețe să fie blânzi cu animalele căci mai târziu vor fi miloși și cu semenii lor, căci acel copil care-și face o plăcere din a omori animale își formeză un caracter sêlbatec, brutal. Copiii să se învețe a vedé în «*păsérica mică, ce sbóra frumos, cu viersul duios*» nu numai un dulce tovarăș de desfătare ci și un ajutor al muncitorului. Paserilor călătore cari sunt dintre cele mai folositoare, să le dăm ospitalitatea cea mai prietenosă, cunoscute fiind îndestul fo-

Barza.

Rîndunică

lôsele ce ne aduc. Cine ne curăță ogrăzile de broscării, de șerpării, dacă nu barza? Dar rîndunica care nimicescce 300 de insecte pe și din acele ce strică aerul? Mai tôte popórele

din trebuința instinctivă și-au creiat un cult deosebit pentru anumite specii de paseri, demonstrând prin acesta încă odată că paserea e chemată de însăși natură să țină echilibrul forțelor naturale în sprijinul omului, în lupta lui cu vietățile celelalte.

În țările din apus, inițiatorii societăților pentru apărarea paserilor folositoare, împărțeau membrilor societății cărțile unde fie-care putea ceii următoarele:

1. Ori ce membru al societății e dator să se porțe blând cu animalele.

2. Să nu omore sau să împiedice prin diferite mijloce înmulțirea paserilor folositoare.

3. Să nu ție în colivii paserile, ci să le lase libere.

4. Ori ce membru e dator să răspândescă ideea apărării paserilor pe toate căile. Să se planteze tufe pe lângă grădini, spre a atrage paserile.

5. Să se țină anual câte-va conferințe prin sate.

6. Fie-care membru (copii numai, elevi) să porțe pe chipi sau haină o rîndunică de metal.

Elevilor membrii li se aplică pedepse pentru contraveniri; iar membrilor în vîrstă amenzi.

Astăzi toate statele din apus au legi scrise cari se aplică și mai sever. Societățile și legile din acele țări civilizate au dat rîde, paserile folositoare sunt cruțate, proprietarii fac pe proprietățile lor cuiburi artificiale ca să atragă paseri, pe lângă grădini plantază tufișuri ce le plac paserilor. Îmi povestesc un cunoscut, cum că la Weresofu în Germania, un grup gălăcios de copii, trecînd pe lângă nise tufe au păstrat o tăcere militară ocolind tufa, îndată ce le spuse unul mai în vîrstă, că acolo e cuibul unei privighetore.

Să luăm și noi pildă.

Gh. D. Belinschi

Silv. ajut. Domeniul Coronei, Bicz.

Vîrsta gâscei se cunoșce de pe picioarele ei aspre, mărimea aripilor și a ciocului și finețea penelor. La o gâscă jumulită ne uităm la picioare, la pelița de sub aripă și din vîrfurile lor, la cioc și la grosimea pielii peste tot. Cu cât sunt acestea mai aspre, mai tari, cu atît e mai bătrână. Tot așa e și la rațe, la cari ciocul, dacă sunt tinere, e în asemănare cu lățimea capului, mai lung ca la cele bătrâne.

O scrisoare.

Stimate Doamnă Gârbovicănu,

Din partea sub-semnatului preot și proprietar al micii fabrici de luminări de ceară de floră «Albina» din Vălenii-de-Munte, Prahova, vă rog, bine-voiți a dispoși să se trimită următoarelor persoane, de o dată «Din țara Basarabilor».

- 1). Directorului școlii de băieți din Vălenii-de-Munte, 1 ex.
- 2). Directoarei școlii de fete din Vălenii-de-Munte, 1 exemplar.
- 3). D-lui I. Petculescu, învăț. în Vălenii-de-Munte, fondatorul bibliotecii la școala de băieți, 1 exemplar.
- 4). Preotului N. Stilpeanu din com. Valea-Stâlpului, jud. Prahova, 1 exemplar.
- 5). Preotului Ión Vlaiculescu, com. Vitióne, județul Prahova, 1 exemplar.
- 6). Preotului D. Median, Drajna-de-jos, jud. Prahova, 1 exemplar.
- 7). Preotului D. Ionescu, Drajna-de-sus, jud. Prahova, 1 exemplar.
- 8). Parochului I. Costénu, Homviciu, jud. Prahova, 1 exemplar.
- 9). Superiorului mănăstirei Sinaia, 1 exemplar.
- 10). Preotulni V. Niculescu, com. Brebu, jud. Prahova, 1 exemplar.
- 11). Preotului T. Ionescu, com. Valea-Rea, prin gara Onesci, jud. Bacău, 1 exemplar.
- 12). Preotului M. Mărculescu, com. Tașpunar-Chioicisime, jud. Constanța, 1 exemplar.
- 13). Preotului I. Martinescu, com. Docuzol, jud. Constanța, 1 exemplar.
- 14). Preotului I. Popescu, com. Gratia, jud. Vlașca prin Obedeni, 1 exemplar.
- 15). Preotului V. Teodoru, com. Călienii, jud. Putna, prin Focșani, 1 exemplar.
- 16). Parochului com. Ivesci-Tecuci, 1 exemplar.
- 17). Parochului parohiei Șaragea, com. Taspunar, jud. Constanța, 1 exemplar.
- 18). Învățătorului com. Tufeni-Teleorman, 1 exemplar.
- 19). Preotului A. Mârza, com. Bogdănesci, prin gara Onesci jud. Bacău, 1 exemplar.
- 20). Președintelui Societății elevului Românașian-Caracal, 10 exemplare.
- 21). Pr. T. Peșianu, com. Cristesci, jud. Suceva, prin gara Pașcani, 1 exemplar.
- 22). Pr. M. Furtună-Tersop, (Tulcea), 1 exemplar.
- 23). Pr. I. Popoiu, com. Făgăraș, jud. Tulcea, prin Hârșova 1 exemplar.
- 24). Pr. G. Zotincă, com. Corodu-Blânșii, jud. Tecuci, prin Tecuci, 1 exemplar.
- 25). Pr. G. Dămăceanu, Cosmesci-Tecuci, 1 exemplar.
- 26). Pr. N. Gafton, Puțeni-Tecuci, 1 exemplar.
- 27). Pr. Il. Călugăreanu, Movileni-Tecuci, 1 exemplar.
- 28). Pr. Z. M. Popoiu-Casimcea, jud. Tulcea, prin Cogealac, 1 exemplar.

- 29). Pr. Il. Nițescu, Amărăscii-de-sus-Romanați, 1 exemplar.
 30). Parohului com. Drăgășesci-Bacău, 1 exemplar.
 31). Pr. V. Marinescu, Celei-Romanați, 1 exemplar.
 32). Pr. V. Lupescu, Pechea-Covurluiu, 1 exemplar.
 33). Pr. N. Ponta, Hârja-Bacău-Tg.-Ocna, 1 exemplar.
 34). Pr. M. Păunescu, Slobozia-Vlașca, 1 exemplar.
 35). Pr. M. Savu, Damienesci-Roman, prin gara Galbeni, 1 exemplar.

36). Pr. I. Georgescu, Tg.-Nămolosa, 1 exemplar.

37). D-lui Gg. Sterea, Dolhasca-Suceva, 1 exemplar.

rugându-i ca să le înmâneze d-lor învățători respectiv (aî cl. III, IV și V), ca d-lor prin mijlocele de cari dispun să facă ca sămînța aruncată să prindă rădăcini adânci, să producă rod în-sutit și înmii răsărind în locul scaiului, chiparosul și în locul urzicei, mirsina.

Tot-odată, vă rog, stimate domn. a prenumera pentru moment pe sub-semnatul împreună cu fiica sa Eleonora I. Apostolenu, institutore în Vălenii-de-Munte, între membrii Onor. Societații «Steaua».

Odată cu acesta v'am înaintat prin mandat poștal suma de lei 10,90 bani costul a 46 exemplare «Din țara Basarabilor» cum și cotisațiunea la societate, pe anul curent.

Primiți, vă rog, stimate domnule Gârbovicenu, împreună cu mult stimatul comitet, profundul respect și devotamentul ce vă păstrează.

Preotul Ión Apostolenu.

Correspondența Medicală.

Domnului Ión C. Fuiogă învățător în comuna Ciurmași, jud. Bacău.

Limba și la vitele cornute cuprinde o parte ficsă și o parte liberă, partea liberă fiind aceea pe care animalul o poate scote afară din gură, putend a o mișcă în toate chipurile. Rănile limbei la aceste animale sunt de mai multe feluri; se întâlnește însă de cele mai multe ori o rană ce se produce pe fața de deasupra a limbei, cam în dreptul unde ea începe a deveni mai puțin mișcătoare, mai ficsă. Pricina acestei rani este mai în tot-deauna nutrețul bățos, ghimpos și nu rar rămășițele spicurilor de grâu din pae.

Vita cu o ast-fel de rană, apucă cu greu furagiul, inghite cu ore-care anevoință, din care cauză și slăbesce mult. Ea lasă adesea de a se scurge din gură, bale în mare cantitate.

Ca tratament, pe lângă o hrană alésă, tragetă, compusă din fin de bună calitate, sau din tărâte, mălaiu singur sau mai bine amestecat cu apă căldică ce conține sfeclă,

morcovi fierți, etc., din iarbă sau maldăr la grătar pe timpurile de vară, putem să întrebuițăm încă spălături ale ranei de mai multe ori pe zi, cu spirt în care se pune puțin camfor. Spălăturile le vom face cu câlți sau cu o pânzătură muiată în spirtul cu camfor.

Dacă însă bóla este veche, în cât limba pare găurită prin rană, atunci spălăturile cu spirt camforat nu sunt îndestulătoare; trebuie în asemenea cas să întrebuițăm, în afară de spălăturile arătate, după ce s'a curățit bine rana, o alifie formată din amestecul următor: untură de porc 100 grame și acid fenic 10 grame. Din această alifie, pe care ne-o procurăm de la farmacie, se aplică pe rană cu ajutorul unei mici lopeți de lemn, mai multe zile de-arindul, până la vindecare.

D-l învățator al comunei Ciumași, cetind cele mai sus pomenite, va judecă dacă bóla de care suferă vitele d-sale este aceea pe care noi am înțeles-o din câte-vă cuvinte scrise în cartea poștală de la 13 Fevruarie 1902. Căci trebuie să mărturisim, că de o bóla numită în popor **curduc**, n'am aușit până la d-sa.

În ori ce cas, am fi foarte recunoscători, dacă ni s'ar arăta că prin **curduc** se înțelege alt-cevâ de către țeranul nostru, decât rēul despre care am vorbit. Rugăm dar, într'un asemenea cas, pe sus numitul d-n învățator a ne scri înșirând mai pe larg modul de ivire și simptomele bólei, pentru ca ast-fel la rindul nostru, să stabilim cu ce fel de bóla avem atace, și prin urmare să putem stătui doctoriile necesare pentru lecuirea ei.

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

DE LA SATE

În ziua de 30 Decemvrie 1901, a avut loc o serată dansantă în localul școlei din com. Cotesci Râm.-Sărat. Scopul seratei a fost «înzestrarea școlei cu o «scenă de teatru» și lucruri trebuitoare pentru teatru sătesc. Inițiativa se datorese harnicului învățator, N. D. Voiculeț, care ajutat fiind de d-l C. Potop, primar și de d-l I. Georgescu, dirigintele oficiului poștal, au făcut ca rezultatele seratei să fie destul de frumoșe, avēnd un beneficiu net de 112.95 lei.

În comuna Cotesci au fost și alte «Serbări școlare» și «petreceri populare». Mai tôte au avut ca program : piese teatrale prin

care se combate beția și alte rele de cari suferă multă lume, dialoguri, recitări, jocuri naționale, cor pe două voci, etc.

Beneficiile au fost în folosul cantinei școlare comunale. S'a mai făcut un drapel pentru școlă și dece arme de lemn colorate, cu baionete, curele, etc, pentru producțiunii scolastice. — Beneficiile materiale n'au fost tocmai atât de mari, întru cât s'a avut în vedere mai mult *beneficiul moral*. Scopul tuturor petrecerilor a fost a căpeta sâtenul dragoste de școlă, căutând a afla aci petreceri, iar cei pătimași să lase cârciumele.

În curând se va mai da o serbare școlară cu tombolă, al cărui beneficiu net va fi tot pentru scena de teatru, despre a cărui importanță, cred că nu e de vorbit.

Urez izbândă simpaticului nostru învățător ; felicit pe colegele d-sale, d-na Elena Constantinescu și d-na Eliza Roșca, care-i dau neobosit concurs, precum și pe stimatul revisor-școlar, d-l G. Dianu, care vecinic le e pildă, încurajându-i la muncă. •

Un cetățen.

* * *

În ziua de 13 Ianuarie, d-l V. Gheorghiu, șeful pepinierii din Strehaia, a ținut în această localitate o foarte interesantă conferință despre *mana viilor*, în fața a numeroși preoți și învățători. Erau față și d-l revisor școlar Bungețianu, judecătorul de pace din Strehaia, sub-prefectul, etc.

Ne bucurăm de această mișcare culturală prin satele noastre și suntem încredințați că numai folose va aduce.

Societăți Economice la sate.

Din activitatea Societății culturale economice „Alexandru N. Lahovari” de pe Domeniul Coronei Rușețu.

În ziua de 30 Decembrie, anul 1901, o mare întrunire a avut loc, în una din sălile localului de școlă.

Deschiderea s'a făcut de d-l Președinte Preotul Gh. Berdan prin câte-va cuvinte bine cugetate, la care mulțimea adunată a răspuns în tunete de aplause, aclamând pe conducătorii societății.

D-l B. Bălăbănescu, învățătorul școlii, a întreținut publicul aproape o oră, cu importanta conferință „Cum stăm și rolul școlii de adulți” Preotul Gh. Berdan a vorbit despre influența exemplilor bune și rele în educațiune, și

D-l Petru I. Miroiș, contabil, a vorbit despre plantele textile în general și cultura inului în special.

Câte trele conferințele au fost ascultate cu un deosebit interes.

Din punct de vedere economic încă stă bine societatea.

D-l B. Bălăbănescu, casierul societății, după ce a făcut o scurtă privire în trecutul ei, aducând vii mulțumiri d-lui Ión Kalinderu inițiatorul, face expunerea situațiunei, care e după cum urmază:

Incasări lei	7.471,93
Bani împrumutați lei	6.912.—
	<hr/>
	559,93
Bani cheltuiți lei	330,90
	<hr/>
În casă lei	229,03

Elevii școlii, sub conducerea învățătorului lor, au executat printre conferințe, dialogurile : «Viorica și Florica» și «cultivați pomi în loc de salcâmi»; anectode ca : «Pușca-Jidanului» și «Pocăința bețivului; piesa teatrală : «Țiganul recrut» precum și mai multe cântece pe una și două voci.

Totul a eșit cum nu se poate mai bine. E de notat că și de astă dată

am putut observă prin mulțimea adunată și câți-vă omeni de prin sa-tele vecine, veniți anume în acest scop.

* * *

În ziua de 20 Ianuarie a. c., prin stăruințele Pr. Paroh I. Georgescu, ale învățătorului Ilie Șerbănescu și primarului com. Mălăești, Dobre Ionescu, s'au pus bazele societății: «Ridicarea plugarului», în comuna Milești.

**Lista completă a tragerilor Loteriei «Caritas» din București.
2-a tragere de la 17 Decembrie.**

No. Lei	No. Lei	No. Lei	No. Lei	No. Lei	No. Lei	No. Lei	No. Lei	No. Lei	No. Lei			
232	10 3761	20	6356	20 11994	50	17559	10 101159	10	104603	10	107286	10
321	10 3841	20	6646	20 12630	10	17693	10 102039	10	104613	20	107412	10
335	10 3997	10	6771	20 13237	20	17891	20 102100	10	104839	3000	107596	20
483	20 4265	10	7006	20 13836	10	17928	10 102132	10	104933	10	107633	10
514	20 4270	10	7051	10 13853	10	18552	20 192146	20	105122	10	107994	10
643	10 4381	500	7060	10 14002	10	19179	20 102428	20	105161	20	108125	10
998	10 4407	10	7871	10 14174	10	19481	10 102521	50	105537	10	108164	20
1064	10 4644	20	8378	10 14350	20	19606	20 152719	10	105560	10	108251	10
1100	10 4650	10	8499	20 14559	10	19813	10 102760	10	105653	20	108294	20
1143	10 4789	10	8582	10 14896	10	19823	10 103068	10	106060	50	108556	50
1423	10 4822	10	8953	20 14985	50	19896	10 103069	10	106326	10	108572	20
1442	20 5039	10	9146	10 15013	10	100073	10 103168	10	106584	10	108674	10
1830	10 5157	20	9213	20 15024	10	100070	10 103641	10	106587	20	109125	10
2333	10 5364	50	3218	10 15041	20	100153	10 103791	10	106600	10	109289	10
2406	20 5366	20	9677	20 15567	10	100243	10 103967	10	106817	20	109523	10
2591	10 5572	20	9692	20 15594	20	100479	20 103992	20	106799	10	109906	10
2640	10 5591	10	10085	10 16040	20	100684	10 103118	50	109917	10		
2788	20 5930	20	10618	10 16077	10	100854	10 104285	1000	107027	20		
2964	10 5986	10	10641	10 16118	20	101452	20 103293	50	107111	50		
3171	20 6020	20	11042	20 17117	10	101500	50 104379	10	107159	10		
3422	20 6282	20	11642	10 17443	10	101705	10 104585	10	107161	10		

A 3-a tragere de la 28 Februarie 1902, următoarele numere au câștigat câte 20 de lei.

150986	140039	118949	171546	180012	48389	27954	27287	12933	106637	19755	
87091	194805	102347	30717	27027	114174	189427	74934	176159	187201	94224	
24906	142542	15500	6561	41357	90588	72153	188248	163825	34563	16196	62795
84039	195198	165563	151833	173283	89620	129070	69525	73882	154257	33334	
91478	127268	147393	54626	194815	57135	110278	24465	97124	69457	148873	
99307	158892	64415	47867	110323	4778	143828	3977	40591	124667	4594	47321
7558	168077	27551	141179	166619	104822	98143	128377	7000	167826	98407	
122372	27024	61638	17409	77894	167699	121890	113297	77728	2317	197601	
103445	101755	150606	187793	22698	77761	68573	107348	188452	31577	60167	
47324	117007	82450	94926	12851	100800	168979	89324	158614	144321	117392	
127655	119708	72081	37977	89645	119681	63367	87665	117668	180263	97765	
128269	118975	98336	22626	134272	49064	154096	137654	171302	24196	160318	
72065	88426	198264	17359	129667	30378	147824	57260	92860	100667	80735	
91694	144698	72164	194320	7124	10730	94079	153405	98316	173417	61375	42052
117391	47166	53639	55259	191977	157765	107345	74321	129199	156865	23027	
190127	174589	154537	199751	8841	137291	41393	199557	107202	141768	96777	
3991	25030	7858	82503	11663	74114	97681	87549	101481	90113	195763	122645
57895	73631	116733	22587	153424	135244	166214	101544	36254	26705	31319	
11404	47677	154371	54728	83963	42618	18741	145349	142744.			

Restul câștigurilor se vor trage la 15 Martie 1902.

D-l Ministru al Instrucțiunii publice și Cultelor, primesce în audi-ență Sâmbăta de la orele 10 până la 11½ a. m.

Mulțumiri

D-l Ion Kalinderu, administratorul domeniilor Corônei, a inspectat școlile din Dobrovăț-Moldoveni, în 12 Decemvrie 1901. Cu această ocaziune, toți elevii au primit câte o carte din biblioteca populară a Onor. Administrației a Dom. Corônei.

Asemenea a dispus, ca sătenilor cu știință de carte, să li se dea gratuit, tot din această bibliotecă, cărți ca: cultura arborilor roditori, grădinile de zarzavat, etc.

Mulțumim d-lui I. Kalinderu, pentru nesfârșita dragoste ce poartă populațiunii sătesci, pentru care e o adevărată sărbătoare prezența Domniei-Sale în mijlocul ei.

Un Sătean.

Sub-semnatul, aduc mulțumiri onor. Dōmnei Alice Rosetti-Tețcanu pentru reparațiune radicală, pentru facerea unui cafas (pod) și a altor îmbunătățiri la biserica parohială din comuna Tețcani, jud. Bacău.

Fapta e mai presus de ori și ce laudă.

Preot-Paroh T. Zota

POȘTA REDACȚIEI

D-lui An. Scripeă, Cămpina. — Observațiunile d-vōstră sunt drepte. Ne pare rău însă, că nu putem să le publicăm, fiind-că revista noastră nu face polemică. De alt-fel d-l *Speranță* a înlocuit cuvîntul *chitic* prin *pitic*, fiind-că acesta e forma literară, și vorbirea provincială nu e permisă atunci, când vrei să fii priceput de totă Româניה. Intrebuintarea singularului în locul pluralului e o greșală pe care o fac mulți scriitori de-ai noștri.

— Hristofor Niculescu, Tulcea. — V'am achitat pe anul V cu chit. 4.198.

— P. S. Arhim. V. Piticariu, M-rea Râșca. — Idem chit. 4.199; iar pe anul al. IV-lea ați fost achit. cu chit. 953.

— I. Vlădoianu, Craiova. — Da, dar depinde de felul lor.

— A. Pănescu, Brutăria «Viața», Loco. — Nu avem noi, cereți onor. Minister al Instrucțiunei.

— Păr. Econ. C. Borcea, Letea-Bacău. — Am primit banii, cereți chitanța 5.468 de la oficiul poștal din Bacău, unde eră dejă trimisă spre încasare.

— Ion Sasu Alacapa. — Am primit banii, cereți chit. No. 5.532 și 5.713 oficiului poștal Medgidie, unde erau dejă trimise spre încasare. Mulțumim pentru bunele cuvinte.

— I. Gr. Vieriă, Bozieni. — Povestea unei corône o găsiți la librăria «Sfetea», Bucuresci.

— I. D. Untaru, Brăila. — Sunteți achitat anul V cu chit. No. 4.123.

Rugăm pe abonații noștri rămași în urmă cu achitarea abonamentului să bine-voiască a ne trimite plata, iar unde li se presintă chitanțele îi rugăm să achite, pentru a nu ne expune la cheltueli zadarnice. Costul de 5 lei, abonament pe an, e atât de mic, în cât nu ne e posibil să putem face cheltueli, și atunci când nevoiți ne vedem a le face, pentru a trimite chitanțele spre încasare, cel puțin să avem mulțumirea că se plătesc.

D-l Vasile Ciobăcă, absolvent al școlii de agricultură practică din *Rădăuți* (Bucovina), caută un loc la vre-o moșie. Adresa: V. Ciobăcă, Arbore, Bucovina.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărire și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Toescu V., căpitan (Constanța), 2 lei; Iordănescu Ilie, locot. (Constanța), 2 lei; Jijie Adam, sub-locot. (Constanța), 2 lei; Constantinescu N., sub-locot. (Constanța), 2 lei; Vasilescu Mateiu, sub-locot. (Constanța), lei 2; Miuțu Triandafil, sub-locot. (Constanța), 2 lei; Dumitriu Dem., sub-locot. (Constanța), 2 lei; Stihî Eugeniū, sub-locot. (Constanța), 2 lei; Gheorghiu N., căpitan (Constanța), 2 lei; Gheorghiu Dem., sub-locot. (Constanța), 2 lei; Rădulescu Gh., sub-locot. (Constanța), 2 lei; Rădulescu Gh., preot (Constanța), 2 lei; Bănescu, inginer (Constanța), 20 lei; Georgescu Cristea (Constanța), 2 lei; Sfintu Ion (Constanța), 2 lei; Roman Ion (Constanța), 2 lei; Dobrescu I., învățător (Rumănesci), 1 leu; Popescu Andreiū, preot (Osiea de sus), 1 leu; Cunescu Petre, preot (Pârșcoveni), 1 leu; Popescu Ión, preot (Păpânzelesci), 1 leu; Florescu Alexe, preot (Șopârlița), 1 leu; Delcescu N. N., preot (Caracâl), 2 lei; Rădulescu Petre, învăț. (Ulmu-Ialomița), 1 leu; Huhulea Vasile (Steoborani) 1 leu; Teodorescu Ión (Solesti-Vasluiū), 1 leu; Chirițescu Petre, învățător (Scorțarii-Vechi-Brăila), 1 leu; Popescu N., învățător (Vladimiresci-Brăila), 1 leu; Barla H., învăț. (Traian-Muftiu), 1 leu; Pienescu Vasile, învățător (Dorna), 1 leu; Pienescu Lucreția, învăț. (Dorna), 1 leu; Vasilachie Penteli (Dorna), 1 leu; Dăscăliță Dumitru (Dorna), 1 leu; Petrea N. (Dorna), 1 leu; Iliescu Dumitru (Dorna), 2 lei; Mesdria Mihaiū (Dorna), 1 leu; Ionescu Flórea (Turia), 1 leu; Ștefănescu Ghiorghe (Prisiaca), 1 leu; Popescu N. (Buzesci), 1 leu; Milcovianu Nae (Coteana), 1 leu; Constantinescu I. Mih. (Alimănesci), 1 leu; Sebescu Ión (Ibănesci), 1 leu; Popescu Flórea (Rădești), 1 leu; Alexandrescu M. (Rădești), 1 leu; Constantinescu D. (Spineni), 1 leu; Vasilescu Mih. (Rădești), 1 leu; Constantinescu Mih. (Rădești), 1 leu; Ionescu Dumitru (Rădești), 1 leu; Bărbulescu B. (Isvórele), 1 leu; Boleac Ionescu Ilie (Isvórele), 1 leu.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului al II (1902) al societății, e de 355; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 700 lei și 70 bani.

(Va urma în No. viitor).

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brađi, Pini austriaci Thuia și altele. Stupii, Trandafiri, etc.

Luminări de ceară curată, de albine se pot găsi la preotul Apostoleniu, com. Văleni-Prahova. Să se ceară preț-curent-catalog

6-2

Caetele speciale pentru lucrări lunare, de Const. C. Pop-Tașcă și N. D. Spineanu, institutori. Pentru div. I rur. și cl. I urb. 15 bani broșat. Div. II rur. și cl. II urb. 30 bani broșat. Div. III rur. și cl. III urb. 50 bani cartonat De clasele III și IV lei 1 cartonat.

Depozitul la Tipografia «Carol Göbl» strada Dómnai No. 16, care le expediază în tota țara contra ramburs. Rabat 25%, comenzilor de la 10 lei în sus.

APARATUL ELECTRO-MAGNETIC MULLER

vindecă sub garanție Reumatismul, Ischias, Podagră, Nevralgie, Migrenă, Insomnie, Dureri de dinți, Slăbirea sistemului nervos, Durerea de cap și toate bólele nervóse.

Bolí de 20 ani s'au vindecat cu acest aparat.

Dacă bolnavul nu se vindecă până în cel mult 45 zile, i se înapoiază banii.

Prețul lei 7.50. Pentru copii și femei foarte sensibile sunt aparate mai mici cu lei 5.50 franco în tota România, fără alte cheltueli cu ramburs sau contra mandat postal primit înainte.

Depositarul general pentru Austria și România:

Szecei Lipot, Budapesta, Abonyiutcza 31/A.

6-2

Singurul care vinde ieftin!

Galoși veritabili Rusesci

Pentru bărbați Lei 4,95, 5,95. Pentru dame Lei 2,95, 3,95. GHETE de chevreaux pentru dame Lei 10,95, 11,95, 12,95. GHETE de vax fin pentru bărbați, cu elastic și șireturii, Lei 11,95, 12,95, 13,95, 14,95.

CĂMAȘI bărbătesci de di și de nópte, începând de la Lei 2,95 în sus.

De asemenea și pentru dame, începând cu același preț.

Flanele și Ciorapi

pentru dame și bărbați cu prețuri fabulos de ieftine.

Bluze de Catifea și de Postav

Lei 8, 9, 10, 12, 14.

Mănuși glace fine Lei 2,50 perechia.

In cas rupându-se la încercare se dá altă pereche.

Magazinul „La tóte Sezónele“

Calea Victoriei, București

(Alături cu poliția).

5%

Cupon de reduție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistelor vor avé un scăgémint de 5% din prețurile însemnate, prezentând couponul.